Napsal uživatel Michal Mandelinka B. Pravec
Pondělí, 01 Leden 2001 01:00

Všichni ji známe z rádia i televize a to hlavně díky písním z alba V cudzom meste (1999) a málokdo z nás si její písničky nepobrukoval. Nejen já jsem se přistihnul, ale od jiných folkařů jsem slyšel, že je dobrá, a že z ní něco bude. Proč, z jakého důvodu? Jana Kirschner není popová hvězda typu Machálkové, Bartošové a jim podobných. Je to především písničkářka. Dá se s nadsázkou říci slovenská Alanis Morissette. Své písně skládá s kytarou a textům přikládá značnou váhu. Asi pro její upřímnost, poctivost v tvorbě a také pro nezpochybnitelný pěvecký talent se líbí i folkařům. Chci vám ji přiblížit jejími zajímavými názory, které citovala v několika rozhovorech. Třeba pro vás muzikanty (i posluchače) bude v něčem inspirací nebo názorovou konfrontací.

Desky:
Jana Kirschner (1997)
V cudzom meste (1999)
Ceny:
Cena Hudební akademie"Objev roku" 1997 Zlatý slávik 1999, Cena hudební akademie "Zpěvačka roku" 1999

Zacituji z vašeho textu písničky Posledná: "Neviem byť dobrá, umieram túžbou, nie je lahké, milovať dvoch mužov, neviem byť dobrá, vie to aj boh, umieram túžbou, mať ich obidvoch." Jste se svými texty skutečně ztotožněna?

J.K. Tak jako s ničím jiným na světě, vždyť jinak bych je nemohla zpívat. Většinou píšu jen o věcech, které se mě bezprostředně dotýkají. Za poslední rok jsem se naučila psát si hned na místě všechno, co jsem prožila. Doma už mám velikou haldu papírů, všelijakých útržků a účtů. Když mám čas, pustím si nějakou klidnou hudbu, probírám se jimi a píši texty.

Hovořili jsme o tvrdohlavosti a svobodě - co ovlivňuje váš vztah k přátelům a kolegům?

J.K. Snažím se nepřivlastňovat si je a nemám to ráda, když si někdo přivlastňuje mě. Nerada se vyjadřuji o naší kapele jako o "mé" kapele a "mých" muzikantech. Jak může být klávesista nebo kytarista "můj"? Opravdu zajímavé, jak si lidé hned všechno přivlastňují...

Titulní skladba vašeho posledního alba se jmenuje V cudzom meste. Jde o nějaké konkrétní místo?

J.K. Napsala jsem ji v Bratislavě ve chvíli, kdy jsem měla pocit, že už nic není jako předtím. Všechno se mi najednou zdálo jiné, zvláštní. Bylo to období před nahráváním druhého alba, doba jakéhosi hledání, podivné úzkosti. Měla jsem zkomponované a otextované písničky, které nikdo nechtěl vydat.

Co jste tehdy cítila?

J.K. Že musím jít do studia a ty skladby natočit. Věřila jsem, že je třeba, aby se k lidem dostaly. Jakýmkoliv způsobem. S kapelou jsme si řekli, že když to nikdo nevydá, vydáme si ji sami, i kdybychom pak desku měli rozdávat lidem na ulici zadarmo. Nakonec ji Universal vydal.

To vám ušetřili spoustu námahy...

J.K. Byla by to práce chodit s tím po městě a rozdávat ..(smích) Už od dětských let jsem viděla jasně svou budoucnost v hudbě. Vždy jsem jí věřila. A nakonec to přišlo. Zčistajasna. Jenom jsem nečekala, že to bude tak velký úspěch. Nahrávali jsme desku pro sebe.

Dnes Myslíte si, že se dá v popu pracovat se slovenštinou?

J.K. Já hlavně nesnáším texty, které nic neříkají. Když je text dobrý, poslechnu si ho ráda, ať je v češtině, slovenštině nebo v angličtině. Ale musíte cítit, že si se slovíčky někdo pohrál. Samozřejmě i slovenština v pop-music může být krásná. Kdo tomu nevěří, měl by si poslechnout třeba desku Andreje Šebana. Slova v jeho písních jsou použitá naprosto originálním způsobem, texty jsou přitom ve výsledku docela jednoduché.

Dnes Mluvili jsme o významu svobody pro hudbu- co dalšího je důležité?

J.K. Mě inspiruje jednoduchost. Tady stále někdo něco vymýšlí, žene se v před, neustále hledá něco nového... Umělci se předhánějí, jaké a kolik nástrojů použijí, ale ve výsledku se prezentují jako otroci svých vlastních aranžmá, v roli , pro níž mám označení "přátelé hustých písní". A pak se najednou stane, že si poslechnete Boba Dylana v produkci třeba Daniela Lanoise nebo nějakou jeho vlastní desku a všechno tam zní velmi jednoduše.

Dnes Takže opravdu jednoduchost?

J.K. Není důvod snažit se za každou cenu přijít s něčím novým. Spousta kapel už na takovém přístupu - tedy nahrát opravdu velkou věc- skončila. Natočili několik skvělých a přesvědčivých desek a pak si najednou vzali do hlavy, že ta další musí přesvědčit své posluchače. Ale ti mezi tím sáhli po někom, kdo si zdánlivě jen tak brnká na kytaru a zpívá své textíky. Jak říkám, všechno je v jednoduchosti.

rozhovor je prevzat z MF DNES

Co na to říkáte ? Určitě to není hloupý popový papoušek. Myslím si, že je to osobnost každým coulem a že její kvalitní písničky, které si myslím na pomezí stojí , budou i v budoucnu někde po té pomyslné hraně se procházet.